

Rînduiala cea bună a vieții de sine

Rînduiala cea bună luată din așezămîntul Sfinților Părinți, cum se cuvine călugărului celui ce e în afară de viața de obște (și petrece de sine), întru luarea aminte a petrece precum și cei de demult Părinți au petrecut¹⁰²⁶.

«Pune toată silința, o, călugăre, ca noaptea să nu dormi mai mult de trei ceasuri sau, fiind iarnă, cel mult patru. Și îndată deșteptîndu-te din somn, să-ți speli ochii cu apa rece și, începînd după obicei, slăvește pe Dumnezeu, zicînd: «Tatăl nostru...», troparele: «Sculîndu-ne din somn...» și cele două rugăciuni: «Din somn sculîndu-ne...» și «Slavă Ție Împărate...». Apoi lasă ectenia și apucă-te de canon, făcînd mai întîi șapte mătării mari, apoi închinăciunile.

Iar aceste mătării mari, în Sfîntul Munte, celui ce are schima mare, noaptea și ziua 120. Deci faci șapte mătării mari, cu genunchii la pămînt, stînd după fiecare drept în picioare și zicînd sfînta rugăciune a lui Iisus la fieștecare cruce, adică «Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-mă pe mine păcătosul», șoptind-o

1026. Ms. în Bibl. Acad. Rom. 1841, f. 119 r—154 v. Urmează în continuare o descriere a situației mînăstirilor din Țara Românească și din Sfîntul Munte. Aceeași mîină a copiat, în același manuscris, înainte de această scriere, scrierea lui Calist Tilicide, «Cuvînt pentru iscusirea liniștii» (f. 102 v—118 v), dat mai înainte în acest volum. La sfîrșitul «Cuvîntului» lui Tilicide, e scris: «Acest cuvînt s-a scris de mine smeritul de la părintele schimonah George, frate de călugărie. Cumpărat de Iachint (ceva indescifrabil), ieroschimonah de la Robaia, prin Agiou Pavlou (în grecește), 1818.